

egy embert fogunk méltatni, aki ideje és tehetsége nagy részét áldozta a fajta tökéletesítésére. Ez az ember W. B. „Rip” Schroeder a minnesotai Shakopee-ből, aki 1942 óta kulcsalakja a King tenyésztésének. A következő sorokban ismertetjük Rip néhány eredményét és méltatunk egy keveset az őt ért számos megtiszteltetés közül.

Mr. Schroeder galambtenyésztői karrierje 1942-ben indult, amikor King haszongalambokat kezdett tenyészteni. A következő évben galambokat vásárolt Emil Piancától, és kapcsolatba lépett az Amerikai King Clubbal. Ezekben a kezdeti években Rip szép kiállítási eredményeket ért el, és egyenesen magas helyezéseket nyert az ország legnagyobb kiállításain.

1959-ben tíz éven át való kiemelkedő galambtenyésztői munkájáért a Nemzeti Galamb Szövetség Mestertenyésztői Díjával tüntették ki. Mindezt egy nyolc pár Kinget befohadó kis padlason érte el. Ez az igazi jele a mestertenyésztőnek: Néhány párral felvenni a versenyt olyan tenyésztőkkel szemben, akik gyakran négyszer annyival rendelkeznek.

Talán a legnagyobb cselekedet, amit Rip tett, a King galamb hitelesítésében van; bírói tevékenysége és közlönyökben, újságokban megjelent cikkei révén. Bírói karrierje 1948. decemberében kezdődött a Wisconsin-beli Milwaukee-ban tartott 2. Kerületi Kiállításon. A *Barna Szalagos Kingek osztályának bírálatával bízták meg*. Már 1953-ban a Des Moines Nemzeti Kiállításon megválasztották a kék szalagosok bírálására.

Azóta sok kerületi kiállításon bírászkodott, és a San Diego Nemzeti Kiállításon, 1978-ban, 20. Nemzeti Bírói kinevezését kapta. Több King kiállításon bírászkodott, mint bárki az AKC történetében, és bírói befolyása nagymértékben fejlesztette a King galambok minőségét. Lelkiismeretesen alkalmazta a képi és írott szabályokat minden osztályra, amelyet bíralt, és az évek során ez az elkötelezettség nagymértékben megváltoztatta a fajta típusát és állását. Véleményem szerint napjaink kerületi és nemzeti kiállításainak gyönyörű Kingjei kifinomultságuk nagy részét e messzelátó Mesterbíró erőfeszítéseinek köszönhetik, aki felemelte tekintetét a kiállítóterem padlójáról és lelki szemeivel meglátta a tökéletes Kinget, ahogy az a szabályokban le van írva. Minden bírálása ennek az ideálnak a megvalósítása érdekében történt.

Azt lehetne hinni, hogy a legtöbb ember, azokkal az eredményekkel, amelyeket Mr. Schroeder elért a Kingek tenyésztésében és bírálásában, a szervező tevékenységeket másokra hagyná. Ebben a tekintetben Rip úgy válaszolt a hívásra, hogy szolgált mint titkár, igazgató, alelnök, elnök és az AKC reklámigazgatója. Minden hivatalában vállalta az azzal járó felelősséget, és kiemelkedő munkát végzett. Propagandafőnökként kiadott írásai informatívak, oktatók és nemzetközi területet ölelnek fel. Az év, melyben ő volt az AKC titkára, emlékezetes a nagyszerű évkönyvről, melyet megjelentetett. A vállalt hivatalokon kívül számos bizottság munkájában részt vett, köztük 20 év óta a különösen fontos Standard Bizottságban.

Az Amerikai King Clubban végzett tevékenységén kívül Rip aktív munkát vállalt a Nemzeti Galamb Szövetség hivatalában is. Az NPA minden hivatalát viselte, és ismét kiemelkedő munkát végzett valamennyiben. 1949-ben megszervezte a Minnesota King Clubot, és az eltelt 31 év alatt hűségesen szolgálta ezt a klubot.

A galambtenyésztéssel töltött hosszú évek alatt sok megtiszteltetés érte Mr. Schroedert. 1959-ben, a Milwaukee Nagy Nemzeti Kiállításon, ő kapta a King Mestertenyésztői Díjat. 1960-ban Long Beach-ben dícséretben részesült: „az NPA szolgálatában tanúsított elkötelezettségéért és állhatatosságáért”. 1963-ban ismét, az Amerikai Galamb Újság elismerő díjjal jutalmazta Ripet a St. Louis Nemzeti Kiállításon. Mr. Schroedert a legnagyobb örömmel 1966-ban érte a Costa Mesa Nemzeti Kiállításon, amikor megkapta a nagyrabecsült „Hall of Fame” díjat. *(a „Dicsőség Csarnoka” a szóról-szóra fordítása, de helyesen visszaadni magyarul nem lehet. Szerkesztő)* 1970-ben megkapta a Kitüntető Levi Service Díjat. 1976-ban ő nyerte el a D. Monroe Zöld Díjat, és 1980-ban a Nemzeti Galamb Szövetség Kitüntető Díját.

Mr. Schroeder nagy galambtenyésztői, bírói és klubtagi sikereinek elismerésül az Amerikai Galamb Újság e Speciális King Kiadványát tiszteletteljesen neki ajánljuk. Tudom, hogy az AKC minden tagja és barátok az egész galambtenyésztő világban csatlakoznak hozzám, hogy köszönetet mondjunk Ripnek nagy tetteiért és hozzájárulásaiért hobbynkhöz. Mivel Rip mos nyugalomba vonult, több ideje lesz szeretett hobbjá számára. Nyugalmat és békés munkálkodást kívánunk neki és kedves családjának az elkövetkező években is.

Fordította: Kovács József

A GYÉMANTGALAMB (GEOPELTA CUNEATA) TENYÉSZTÉSÉVEL KAPCSOLATOS TAPASZTALATOK

Kísérleti megfigyeléseket végeztem az ausztráliai gyémantgalambok tenyésztésével kapcsolatban.

Tapasztalataim a következők:

A nemek megkülönböztetésénél a tollzat, a testállás, a szemgyűrű színe egyáltalán nem biztos meghatározó. Észrevételeim szerint a hím madárnál a legbiztosabb jel: udvarlás-kor a faroktollát pávaszerűen legyező alakban feltartva, a szárnyát kissé

lefüggesztve, bókolva turbékol, míg a tojó madár csak tuu-tuu hangot hallat.

A továbbtenyésztésre szánt galambok legalább egy évesek legyenek.

A galambok részére készített kalitka mérete a következő: 1,20 m hosszú, 50 cm széles és 50 cm magas. Az ülőbotokat olyan távolságra és magasságban kell elhelyezni – cca 2/3-os magasságban – hogy a madarak fark-